

Không Sao, Em Vẫn Chờ

Xin một lần thú nhận
Sinh ra và lớn lên
Trên một làng quê nghèo
Huyện Hương Sơn Hà Tĩnh
Sương lam và lũ lụt
Chiến tranh cùng cách mạng
Căn nhà tranh vách đất
Đến nay vẫn siêu vẹo
Bây giờ có tên mới
Vùng xâu và vùng xa
Được vài triệu xây nhà
Mang tên nhà tình nghĩa
Mỗi năm lũ lụt về
Căn nhà lún trong bùn
Y hệt bóng mẹ già
Đổ nghiêng trên luống khoai

Ba mươi năm thống nhất
Cánh nghèo thêm trời buộc
Lao mình vô Sài Gòn
Đấu tranh vì sống còn

Đất sét nung lửa đỏ
Thành một thứ bát sành
Thô cứng để uống vôi
Không phải men Bát Tràng
Anh không cần cạo tìm
Dưới lớp men có gì?
Không hoa văn lật léo
Chỉ mong anh uống cạn
Bát chè vôi quê em
Anh yêu vẻ thô sơ
Mộc mạc và chân thật
Nên yêu em bằng tình
Tình đó dù đến muộn
Không sao! Em vẫn chờ.

Nguyễn Tiến Thịnh
(05/2009)

Nguyễn Tiến Thịnh (phải)
Chụp chung với Lê Đức Hiền (từ trần 16-9-2005)
(Ghi chú của Ban Biên Tập)